

505**ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU PAŃSTWA**

z dnia 8 sierpnia 1997 r.

w sprawie wysokości oprocentowania, szczegółowych kryteriów niestosowania oprocentowania przy rozkładaniu na raty należności z tytułu zbycia mienia z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz określenia innych niż pieniądź rodzajów mierników wartości.

Na podstawie art. 31 ust. 4, art. 38a ust. 6, art. 39a ust. 2 i art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 1995 r. Nr 57, poz. 299 i Nr 101, poz. 504, z 1996 r. Nr 59, poz. 268, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 349 i Nr 79, poz. 484) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie „stopa redyskontowa” oznacza zmienną stopę oprocentowania w stosunku rocznym, w wysokości stopy redyskontowej weksli przyjmowanych od banków przez Narodowy Bank Polski do redyskonta, ustalonej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w drodze zarządzenia na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 1992 r.

Nr 72, poz. 360, z 1993 r. Nr 6, poz. 29, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369, Nr 121, poz. 591 i Nr 136, poz. 703, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 79, poz. 484).

§ 2. 1. Należność wyrażona w pieniądzu może być rozłożona na raty. W takim wypadku nie zapłacona należność podlega oprocentowaniu do dnia jej zapłaty, w wysokości stopy redyskontowej, z zastrzeżeniem ust. 2—5 i 7.

2. W umowie sprzedaży udziałów lub akcji strony mogą ustalić, że oprocentowanie należności do dnia jej zapłaty będzie niższe niż określone w ust. 1, nie niższe jednak niż jedna czwarta stopy redyskontowej. W żadnym jednak wypadku oprocentowanie nie może być niższe niż 4% w stosunku rocznym.

3. Należność z tytułu sprzedaży nieruchomości, które nie są nieruchomościami rolnymi w rozumieniu Kodeksu cywilnego, oraz nieruchomości przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele nie związane z prowadzeniem gospodarki rolnej i leśnej wraz z przynależnościami podlega oprocentowaniu do dnia jej zapłaty, w wysokości jednej drugiej stopy redyskontowej, nie niższej jednak niż 8% w stosunku rocznym.

4. Należność z tytułu sprzedaży innego mienia niż określone w ust. 2, 3 i 7 podlega oprocentowaniu do dnia jej zapłaty, w wysokości jednej czwartej stopy redyskontowej, nie niższej jednak niż 4% w stosunku rocznym.

5. Przepis ust. 3 stosuje się także do należności z tytułu łącznej sprzedaży mienia, o którym mowa w ust. 3 i 4. Jeżeli jednak ustalona w umowie wartość nieruchomości, o których mowa w ust. 3, jest niższa niż wartość pozostałego mienia, stosuje się przepis ust. 4.

6. Wysokość oprocentowania, o którym mowa w ust. 2, 3 i 5, stosuje się w wypadku dotrzymania przez nabywcę terminów płatności należności i oprocentowania, ustalonych w umowie lub decyzji o odroczeniu płatności należności podjętej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 września 1982 r. w sprawie zasad umarzania i udzielania ulg w spłaceniu należności państwowych (Dz. U. Nr 30, poz. 211, z 1984 r. Nr 56, poz. 284 i z 1995 r. Nr 120, poz. 578). W razie niedotrzymania terminów płatności stosuje się oprocentowanie w wysokości stopy redyskontowej.

7. Należność z tytułu sprzedaży dokonanej na zasadach określonych w art. 42 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 1995 r. Nr 57, poz. 299 i Nr 101, poz. 504, z 1996 r. Nr 59, poz. 268, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 349 i Nr 79, poz. 484), zwanej dalej „ustawą”, podlega oprocentowaniu do dnia jej zapłaty, ustalonego w umowie, w wysokości jednej piątej stopy redyskontowej, nie niższej jednak niż 3% w stosunku rocznym.

§ 3. Od raty należności nie zapłaconej w ustalonym terminie pobiera się, ze okres opóźnienia, odsetki ustawowe. O tę ratę, w okresie opóźnienia, pomniejsza się

podstawę oprocentowania, o którym mowa w § 2 ust. 1.

§ 4. Jeżeli zapłata należności następuje przez potrącenie, dokonywane zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, oprocentowanie ustala się w wysokości dwukrotności stopy redyskontowej, chyba że strony ustala w umowie niższe oprocentowanie, nie niższe jednak niż oprocentowanie wiarygodności przedstawionej do potrącenia. W żadnym jednak wypadku oprocentowanie nie może być niższe niż ustalone zgodnie z przepisami § 2.

§ 5. Nie podlega oprocentowaniu należność z tytułu sprzedaży, o której mowa w § 2 ust. 3—5, mienia nie wykorzystywanego do prowadzenia działalności produkcyjnej lub usługowej przez okres co najmniej roku przed zawarciem umowy, położonego na terenie gminy, uznanej na podstawie przepisów o zatrudnieniu i bezrobociu za zagrożoną szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, w okresie, w którym nabywca zatrudnia na podstawie umowy o pracę ustaloną w umowie sprzedaży mienia liczbę osób spośród mieszkańców gmin uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

§ 6. Przepisy § 2 ust. 2—5 stosuje się także przy ustalaniu i wpłacaniu wyrażonego w pieniądzu czynszu z tytułu umowy, o której mowa w art. 38a ustawy.

§ 7. 1. Ustala się jedną decytonę pszenicy jako inny niż pieniądz miernik należności za sprzedane mienie oraz należności z tytułu czynszu dzierżawnego lub najmu.

2. Jeżeli należność, o której mowa w ust. 1, została określona w wysokości równowartości wielokrotności jednej decytony pszenicy, wysokość wpłaty ustala się jako iloczyn tej wielokrotności i średniej krajowej ceny skupu jednej decytony pszenicy, publikowanej przez Główny Urząd Statystyczny za półrocze roku kalendarzowego, poprzedzające określony w umowie termin dokonania wpłaty.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu Państwa: w z. *A. Pęczak*